

POSTANOWIENIE

Dnia 2 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi M.S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn.
II S 20/23,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 2 października 2023 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

M.S. (dalej: „skarżący”), pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego
27 września 2023 r. złożył skargę na przewlekłość postępowania toczącego się ze
skargi na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie pod
sygn. II S 20/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora
i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023,
poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) – strona może
wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy,
nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,

jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

2. Artykuł 3 ustawy o skardze na przewlekłość zawiera zamknięty katalog postępowań, w których określonym podmiotom przysługuje uprawnienie do wniesienia skargi na przewlekłość (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 29 listopada 2018 r., I NSP 39/18; 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; 29 października 2009 r., KSP 18/09). Powyższe nakazuje przyjąć, że skarga nie przysługuje w postępowaniach innych niż wymienione w art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość. W katalogu tym nie ma postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest bowiem samodzielny postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania czy zadośćuczynienia (por. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 16 listopada 2004 r., III SPP 42/04). Ma ono charakter incydentalny, wypadkowy – jego istotą jest wyłącznie kontrola sprawności toczącego się postępowania głównego i przeciwdziałanie przewlekłości postępowań.

3. Z treści skargi wniesionej przez skarżącego wynika, że dotyczy ona postępowania wywołanego skargą na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, toczącego się przed Sądem Apelacyjnym, a zatem skarga ta, jako niedopuszczalna podlega pozostawieniu bez rozpoznania.

4. Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość i art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, orzekł jak w sentencji.

[K.O.]

[ms]

